

Tomas Dirgėla: „Vaikai bei suaugusieji turėtų pasitikėti vieni kitais ir veikti kaip komanda“

Pasitikėjimas suaugusiais - vienas svarbiausių aspektų sveikai vaiko emocinei raidai, todėl gebėti bendradarbiauti su suaugusiais vaikai turėtų išmokti kuo anksčiau, tikina psichologai. „Deja, mūsų visuomenėje vis dar vyrauja daugybė klaidingų stereotipų apie tėvų, mokytojų ir vaikų santykius. Pasitelkdamas nuotaikingas istorijas, kuriose vaikai ir mokytojai pasitiki vieni kitais ir svarbiausia - veikia kaip viena komanda, siekiu griauti šiuos klaidingus įsitikinimus“, - sako vaikų rašytojas Tomas Dirgėla.

Anot jo, leidyklos „Alma littera“ išleistoje knygų serijoje „A komanda“ pagrindiniai herojai - mergaitė Adėlė, berniukas Augustas ir istorijos mokytojas Antanas - pasirinkti neatsitiktinai: „Sąmoningai siekiu vaikams atskleisti gerą santykių su suaugusiais paveikslą. Noriu, kad skaitydami jie pamatytų, jog mokytojai, tėvai ir kiti suaugusieji gali būti ne tik geri patarėjai, bet ir puikūs draugai, tikros ir nuotykius neriančios, problemas sprendžiančios komandos nariai, kuriais galima visiškai pasitikėti“.

Komandiškumo ir bendradarbiavimo kibirkštys vaikų literatūroje

Anot psichologės-psichoterapeutės Linos Bagdonavičienės ne kas kitas, o knygos yra vienas iš efektyviausių įrankių, padedančių formuoti vaikų požiūrį į pasaulį ir sąveiką su juo:

„Vaikų literatūra gali būti tarsi kibirkštys, uždegančios gerą komandinį darbą ir santykius tarp suaugusių ir vaikų. Istorijos, kuriose pabrėžiamas komandinis darbas ir teigiami santykiai su suaugusiais, moko esminių gyvenimo įgūdžių. Skaitydami tokias knygas ir kurdami palankią aplinką, padedame vaikams užaugti mėstančiomis, bendradarbiaujančiomis asmenybėmis, pasirengusiomis kartu su kitais spręsti gyvenimo iššūkius“.

1. Dirgėlos naujausia knyga „A komanda ir didelė kalbanti papūga“ - tai jau ne pirmasis kūrinys apie vaikų ir suaugusiųjų bendradarbiavimą. Juo rašytojas siekia vaikų akyse griauti vis dar neretai gajų stereotipą apie mokytojus ir bendravimą su jais.

„Mažieji galvoja, neva mokytojų užduotis tik mokyti kas parašyta vadovėlyje, tikrinti namų darbus ir su didžiausiu džiaugsmu rašyti blogiausius įmanomus pažymius. Ir dar per pertraukas neleisti bėgioti koridoriais! Bet pasirodo, kad tie suaugę mokytojai gali būti lygiai tokie pat ar net dar labiau pašėlę kaip ir vaikai. Tereikia jais šiek tiek patikėti ir pasitikėti. Jei pagrindiniai knygos herojai Adėlė su Augustu nebūtų pasitikėję savo istorijos mokytoju Antanu, kuris vaikystėje svajojo tapti detektyvu, jie niekada nebūtų leidęsi į paslaptinius nuotykius drauge ieškoti, kas nutiko iš miesto zoologijos sodo dingusiai retai papūgai. O knygą nebūtų išvydusi dienos šviesos“, - šypsodamasis apie naujausią savo

Tomas Dirgėla: „Vaikai bei suaugusieji turėtų pasitikėti vieni kitais ir veikti kaip komanda“

knygą pasakoja rašytojas.

Jam antrina L. Bagdonavičienė, kuri teigia, jog knygos, kuriose iliustruojama teigiama vaikų ir suaugusiųjų sąveika bei bendradarbiavimas, atlieka svarbų vaidmenį.

„Pasakojimas apie vaiką ir mokytoją, kartu sprendžiančius problemą, gali parodyti, kad suaugusieji yra prieinami ir linkę bendradarbiauti. Taip pat paneigti mitą, kad mokytojai – tik autoritetingos figūros, nesugebančios padėti ir patarti. Be to, vaikų knygos, kuriose mokytojai vaizduojami kaip paslaugūs ir malonūs, gali padėti pakeisti požiūrį ne tik į mokytojus, bet ir kitus suaugusiuosius“, – pabrėžia psichologė-psichoterapeutė.

Siektini pokyčiai abejuose poliuose

Tiesa, vaikų rašytojas tikisi, kad skaitydami knygą ne tik vaikai pakeis požiūrį ir supras, jog gali pasitikėti suaugusiais, bet ir atvirkščiai.

„Naujausia knyga noriu parodyti ir dar vieną svarbų dalyką – ne tik suaugę gali pagelbėti vaikams vienu ar kitu klausimu, bet ir vaikai gali būti lygiaverčiai suaugusiųjų pagalbininkai. Labai tikiuosi, kad ši knyga ir jos herojai bei jų nuotykių ne tik prajuokins, įtrauks, bet ir padės sustiprinti vaikų bei suaugusiųjų bendradarbiavimą“, – pasakoja T. Dirgėla.

Dabar tris vaikus auginantis rašytojas teigia, jog jo paties požiūrį į vaikus pakeitė ne kas kitas, o pirmagimis:

„Nors vaikystėje daug laiko leisdavau su savo mažąja pussesere, vaikas šalia 24 valandas per parą ir 7 dienas per savaitę greitai viską parodo čia ir dabar, kaip sakoma, pastato tave į vietą. Kai man gimė pirmasis vaikas, stengiausi nuoširdžiai jį suprasti ir jo klausytis. Tuomet supratau, jog jei noriu su šiuo mažu žmogučiu turėti ryšį, kad jis mane gerbtų, kad girdėtų, ko jo prašau, pirmiausia turiu jam atsakyti tuo pačiu. Išgirsti, ar dabar jis bėgioja po kambarius tam, kad nuverstų aplink kuo daugiau dūžtančių daiktų, ar tiesiog nori, kad skirčiau laiko bent valandėlei su juo išeiti į žaidimų aikštelę ir kartu išleistumėm susikaupusią energiją?“

Knygos, kuriose pasakojama apie vaikų ir suaugusiųjų komandinį darbą, iš tiesų geriau bendrauti moko ne tik vaikus, bet ir suaugusiuosius, įsitikinusi L. Bagdonavičienė: „Pavyzdžiui, istorija, kurioje mokinys ir mokytojas kartu sprendžia problemą, iš vienos pusės parodo, kad suaugusieji yra tam, kad padėtų, o ne tik duotų nurodymus. Tačiau iš kitos pusės ir vyresniesiems primenama, jog mažieji gali mus daug ko išmokyti, tereikia jiems leisti“.

Tomas Dirgėla: „Vaikai bei suaugusieji turėtų pasitikėti vieni kitais ir veikti kaip komanda“

49 knygas mažiesiems išleidęs T. Dirgėla jau gegužės mėnesį organizuoja labiausiai pašėlusius „A komandos“ knygų serijos pristatymus [Vilniuje](#), [Kaune](#) ir [Klaipėdoje](#). Šį kartą pas vaikus autorius atvyksta kartu su garsiąja gyvūnų užkalbėtoja Grėte Krutoviene ir jos keturkoju draugu Eltonu bei žada daug netikėtumų.

